

Yiyiniz içiniz ancak israf etmeyiniz (Araf 31)

[Banu Atabay'ın lezzetler.com Yemek Tarifleri Sitesi](http://lezzetler.com)

VEZİRPARMAĞI

Osmanlı'nın parlak dönemlerinden birinde bir padişah ava çıkmayı çok severmiş. Her fırsatta ava gider ve mutlaka yanında vezirini de götürmüştü. Yeni bir av gününde avlanırlarken vezir yanlışlıkla padişahın tek parmağını kılıcıyla kesmiş. Parmağı kesilen koskoca padişah, acı ile kıvrılırken vezirinin "Padişahım her işte bir hayır vardır" demesiyle öfkelenmiş ve "Bunda ne hayır olabilir?" diyerek sevdiği vezirini zindana attırmış. Gel zaman git zaman derken padişah ava çıkmaya devam etmiş. Rivayet edilir ki ava çıktıkları bir günde padişah ve yanındakilerin yolunu bir kavim kesmiş öyle ki bu kavim, insan eti yiyen bir kavimmiş. Herkesi yakalamışlar fakat padişaha dokunmamışlar. Çünkü bu kavim, vücudunda bir noksanlık olanı yemezmiş. Vezirinin kestiği parmak sayesinde hayatta kalan padişah, sarayına gelerek vezirin serbest bırakılmasını ve huzuruna getirilmesini istemiş. Huzura getirilen vezir şaşkınlıkla bakarken padişah vezirin boynuna sarılmış ve başına gelenleri ona anlatarak "Sen hayatımın kurtulmasına vesile oldun, fakat ben seni ölüme terk ettim" demiş ve ondan af dilemiş. Vezir ise "Padişahım her işte hayır vardır" demiş ve devam etmiş. "Siz sıkılmayın, ben sizi affettim. Sizin parmağınızın kesilmesinde olduğu gibi benim zindana atılmamda da hayır var." Padişah şaşkınlıkla "Hayır bunun neresinde?" diye sorarken vezir devam etmiş. "Padişahım eğer zindandan atılmıyaydım o gün ava sizinle birlikte gelecektim ve vücudumda bir noksanlık olmadığından ben de orada ölecektim. Bu yüzden beni zindana attırmanızda büyük hikmetler vardır." O gün padişahın hayatta olmasını kutlamak için sarayda ziyafet verilmiş, vezir de padişahla birlikte aynı sofraya oturarak yemek yemiştir. İşte saray aşçılarından o güne özel olarak hazırladığı bu şerbetli irmikli tatlıya o günden sonra "vezirparmağı" denmiştir.